NİŞÂBUREK ŞARKI

Gönlümde açan gül seni bahçem diye seçti Yıllar senin aşkın ile rûya gibi geçti Feryad ederek bir gün o rûyadan uyandım Rûhum yanarak aşkımızın zehrini içti (Gülte: Kendisi'nin)